

A Different Night

Welcoming Elijah

ברוך הבא

Welcome Elijah with the traditional greeting "Baruch Ha-Ba" and a prayer or song.

THE PRAYER FOR ELIJAH

by The Maharal of Prague (16th C. – associated with the legend of the Golem, the Jewish precursor of Frankenstein)

HaRachaman! May the Merciful One send Elijah the prophet to announce good news about redemption and comfort – just as You promised: "Here, I will send you Elijah the prophet before the Lord's great and awesome day. He will reconcile the hearts of parents to their children and children to their parents..." (Malachi 3:24).

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלִיהוּ
הַנָּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וְיִבְשֹׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת
טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת כְּאֲמֹר: "הִנֵּה
אֲנִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת אֱלִיהֶ הַנָּבִיא לִפְנֵי
בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, וְהַשִּׁיב לֵב
אֲבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם"
(מלאכי ג, כג - כד).

MESSIANIC SONGS OF HOPE

ELIJAH the prophet,
Elijah the Tishbee,
Elijah the Giladee!
May he soon come to us
Along with the Messiah, son of David.

Eliyahu ha-navee
Eliyahu ha-Tish-bee
Eliyahu ha-Giladee
beem-hei-ra b'ya-mei-nu
yavo ei-leinu eem ma-shee-ach ben David

I BELIEVE with a perfect faith
in the coming of the Messiah
and even though he delays
I will await
the day of his coming.

Anee ma-a-meen b'eh-el-mu-na
shlei-ma b'vee-at ha-ma-shee-ach
v'af-al-pee she-yeet-ma-mei-ah
eem kol zeh acha-keh lo
b'chol yom she-yavo

אֱלִיהוּ הַנָּבִיא
אֱלִיהוּ הַתִּשְׁבִּי,
אֱלִיהוּ הַגִּלְעָדִי
בְּמַהֲרָה יָבוֹא אֵלֵינוּ
עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֵמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּבִיאת הַמָּשִׁיחַ,
וְאֶף עַל פִּי שִׁיתִּמְהֵמָה,
עִם כָּל זֶה אַחֲפָה לוֹ
בְּכָל יוֹם שִׁיבּוֹא.

1

Kadesh
Urchatz
Karpas
Yachatz
Maggid
Rachtza
Motzi
Matza
Maror
Korech
Shulchan
Orech
Tzafun
Barech

Elijah's
Cup

Brit Milah Ceremony

THE CEREMONY

We rejoice with gratitude for the privilege of bringing this child into our ancestral covenant. We pray that God will grant this newborn son in the House of Israel the blessings of health, fulfillment and peace. We pray that he will find beauty in his heritage which will strengthen and sustain him throughout life.

*[As the child is brought into the room,
all rise and say:]*

בְּרוּךְ הַבָּא

Blessed be the child who comes to enter the covenant.

[The parents of the child say:]

הִנְנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִיּוֹם מִצְוַת עֲשֵׂה שְׂצֻנָּנוּ
הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ לְמוֹל אֶת-בְּנִי, בְּכָתוּב בַּתּוֹרָה:
וּבֶן-שְׁמֹנֶת יָמִים יְמוֹל לָכֶם כָּל-זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם.

I am ready to fulfill the *mitzvah* of having my son circumcised, as the praiseworthy Creator has commanded us in the Torah: "Throughout your generations, every male among you shall be circumcised when he is eight days old."

[The rabbi or מוהל continues:]

At every מילה ברית, we invoke the presence of the prophet Elijah, recalling his commitment to Your covenant, even during difficult times. We rekindle our faith that Elijah will come to announce the advent of the Messiah, and we reaffirm our belief that every human being has the potential to bring redemption to the world.

[The child is placed upon a special seat.

The מוהל continues:]

זֶה הַכֵּסֵּא שֶׁל אֱלִיהוּ זְכוֹר לְטוֹב. לִישׁוּעַתְךָ קְוִיתִי
יְהוּדָה, שִׁבְרִיתִי לִישׁוּעַתְךָ יְהוּדָה, וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי.
שִׁבְרִיתִי לִישׁוּעַתְךָ יְהוּדָה. שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל אִמְרַתְךָ
כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב. שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאִין
לָמוֹ מְכֻשׁוֹל. אֲשֶׁרִי תִבְחָר וּתִקָּרֵב יִשְׁכּוֹן חֲצִירְךָ.

[This is the seat of *Eliyahu Hanavi*, Elijah the prophet, of blessed memory.]

I wait for Your deliverance, Adonai. I hope for Your deliverance and I fulfill Your *mitzvot*. I hope for Your deliverance, Adonai. I rejoice over Your promise as one who finds great treasure. Great peace have they who love Your Torah; nothing makes them stumble. Happy is the one You choose to bring near, who will enjoy the goodness of Your house and the sanctity of Your temple. [Genesis 49:18; Psalm 119:116, 162, 165; Psalm 65:5a]

B'rakhot after the Haftarah

Praised are You Adonai our God, who rules the universe, Rock of all ages, righteous in all generations, steadfast God whose word is deed, whose decree is fulfillment, whose every teaching is truth and righteousness. Faithful are You, Adonai our God, in all Your promises, of which not one will remain unfulfilled, for You are a faithful and merciful God and Sovereign. Praised are You Adonai, God, faithful in all Your promises.

Show compassion for Zion, the fount of our existence, and bring hope soon to the humbled spirit. Praised are You Adonai, who brings joy to Zion.

Bring us joy, Adonai our God, through Your prophet Elijah and the kingdom of the House of David Your anointed. May, Elijah come soon, to gladden our hearts. May no outsider usurp David's throne, and may no other inherit his glory. For by Your holy name have You promised that his light shall never be extinguished. Praised are You Adonai, Shield of David.

On Shabbat (including Shabbat Hol Ha-mo'ed Pesah):

We thank You and praise You, Adonai our God, for the Torah, for worship, for the prophets, and for this Shabbat, which You have given us for holiness and rest, for dignity and splendor. We thank You and praise You for all things. May Your name be praised continually by every living creature. Praised are You Adonai, who sanctifies Shabbat.

On Festivals (including Shabbat Hol Ha-mo'ed Sukkot):

We thank You and praise You, Adonai our God, for the Torah, for worship, for the prophets, and for this (Shabbat and for this)

Festival of Sukkot

Festival of Sh'mini Atzeret

Festival of Matzot

Festival of Shavuot

You have given us (for holiness and rest,) for joy and gladness, for dignity and splendor. We thank You and praise You for all things. May Your name be praised continually by every living creature. Praised are You Adonai, who sanctifies (Shabbat and) the people Israel and the Festivals.

הפטרה after the ברכות

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, צור כל-העולמים, צדיק בכל-הדורות, האל הנאמן האומר ועושה, המדבר ומקיים, שכל-דבריו אמת וצדק. נאמן אתה הוא יהוה אלהינו ונאמנים דבריו, ודבר אחד מדבריו אחר לא ישוב ריקם, כי אל מלך נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יהוה האל הנאמן בכל-דבריו.

רחם על ציון כי היא בית חיינו. ולעלות נפש תושבי במהרה בימינו. ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה.

שמחנו יהוה אלהינו באלהיו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך. במהרה יבא יגל לבנו, על כסאו לא ישוב זר ולא ינהלו עוד אחרים את-כבודו, כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד. ברוך אתה יהוה מגן דוד.

On (שבת חול המועד פסח) שבת:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה שנתת לנו יהוה אלהינו לקדשה ולמנוחה, לכבוד ולתפארת. על הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך, ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יהוה מקדש השבת.

On (שבת חול המועד סוכות) יום טוב:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים (ועל יום השבת הזה)

On שמחת תורה and שמיני עצרת:
ועל יום השמיני, חג העצרת הזה

On סוכות:

ועל יום חג הסוכות הזה

On שבועות:

ועל יום חג השבועות הזה

On פסח:

ועל יום חג המצות הזה

שנתת לנו יהוה אלהינו (לקדשה ולמנוחה) לששון ולשמחה, לכבוד ולתפארת. על הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך, ומברכים אותך. יתברך שמך בפי כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יהוה מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים.

Ha-mavdil ben kodesh l'hol,
 hatoteinu hu yimhol
 zar'enu v'khaspenu (u-shlomeni) yarbeh kha-hol
 v'kha-kokhavim ba-lailah.

Yom panah k'zel tomer,
 ekra la-el alai gomer,
 amar shomer ata boker v'gam lailah.
 Ha-mavdil ....

Tzid-kat-kha k'har tavor,
 al hata-ai avor ta'avor,
 k'yom etmol ki ya'avor v'ashmurah va-lailah.
 Ha-mavdil ....

May the One who separates sacred and profane
 forgive our sins from on high.
 Our families and our means (and our peace)
 may God increase
 like grains of sand,
 like stars up in the sky.

Greetings are exchanged:

Shavua tov! A gutte vakh!
 May you have a good week!

ELIJAHU HA-NAVI

Eliyahu Ha-navi, Eliyahu Ha-tishbi,
 Eliyahu, Eliyahu, Eliyahu Ha-gil'adi.
 Bim'hera v'yameinu yavo eleinu
 im mashi-ah ben David,
 im mashi-ah ben David.

Elijah the prophet, Elijah the Tishbite, from Gilead.
 May you come speedily, in our time,
 bringing the Messiah, descended from David.

A YIDDISH PRAYER

God of Abraham, of Isaac and of Jacob, protect Your people Israel
 in their need, as the holy, beloved Sabbath takes its leave. May the
 good week come to us with health and life, good fortune and
 blessing, prosperity and dignity, graciousness and lovingkindness,
 sustenance and success, with all good blessings and with
 forgiveness of sin. Amen.

המבדיל בין קדש לחול,
 חטאתינו הוא ימחול,
 זרענו וחספנו (ושלומנו) ירבה כחול
 וכוכבים בלילה.

יום פנה בצל תמר,
 אקרא לאל עלי גומר,
 אומר שומר
 אתא בקר וגם לילה.
 המבדיל ....

צדקתך כהר תבור,
 על חטאי עבור תעבור,
 ביום אתמול כי יעבור
 ואשמורה בלילה.
 המבדיל ....

שבוע טוב! א גוטע וואך!

אליהו הנביא

אליהו הנביא, אליהו התשבי,
 אליהו, אליהו, אליהו הגלעדי,
 אליהו הגלעדי.

במהרה בימינו יבוא אלינו,
 עם משיח בן דוד, עם משיח בן דוד.

גאט פון אברהם

גאט פון אברהם, פון יצחק און יעקב, באהיט דיין פאלק
 ישראל אין זיין נויט. דער ליבער, הייליקער שבת גייט
 אוועק. די גוטע וואך זאל אונדז קומען צו געזונט און
 צום לעבען, צו מזל און ברכה, צו עושר און כבוד, צו
 חן און חסד, צו א גוטער פרנסה און הצלחה און צו
 אלע גוטן געווינס און מחילת עוונות, אמן ואמן סלה.

Praised are You Adonai our God, who rules the universe, our Provider, our Sovereign, our Creator and Redeemer, our Holy One, the Holy One of Jacob, our Shepherd, the Shepherd of Israel, Sovereign who is good to all, whose goodness is constant throughout all time. May You continue to bestow upon us grace, kindness, and compassion, providing us with deliverance, prosperity and ease, life and peace, and all goodness. May You never deprive us of Your goodness.

May the Merciful reign over us throughout all time.

May the Merciful be praised in the heavens and on earth.

May the Merciful be lauded in every generation, glorified through our lives, exalted through us always and for eternity.

May the Merciful give us an honorable livelihood.

May the Merciful break our yoke of exile and lead us in dignity to our land.

May the Merciful send abundant blessings to this house and to this table at which we have eaten.

May the Merciful send us the prophet Elijah, of blessed memory, who will bring us good news of deliverance and consolation.

May the Merciful cause peace to dwell among us.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, האל, אבינו מלכנו, אדירנו בוראנו גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרחו, הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה פרנסה וכלכלה, ורחמים וחסדים ושלום וכל-טוב, ומכל-טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן, הוא ימלוך עלינו לעולם ועד.

הרחמן, הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחמן, הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן, הוא יפרנסנו בכבוד.

הרחמן, הוא ישבור עלנו מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו.

הרחמן, הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן, הוא ישלח לנו את אליהו הנביא, זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות, ישועות ונחמות.

הרחמן, הוא ישכין שלום בינינו.

³⁴During his reign, Hiel the Bethelite fortified Jericho. He laid its foundations at the cost of Abiram his first-born, and set its gates in place at the cost of Segub his youngest, in accordance with the words that the LORD had spoken through Joshua son of Nun.^b

17 [Elijah the Tishbite, an inhabitant of Gilead, said to Ahab, "As the LORD lives, the God of Israel whom I serve, there will be no dew or rain except at my bidding."

² The word of the LORD came to him: ³"Leave this place; turn eastward and go into hiding by the Wadi Cherith, which is east of the Jordan. ⁴You will drink from the wadi, and I have commanded the ravens to feed you there." ⁵He proceeded to do as the LORD had bidden: he went, and he stayed by the Wadi Cherith, which is east of the Jordan. ⁶The ravens brought him bread and meat every morning and every evening, and he drank from the wadi.

⁷After some time the wadi dried up, because there was no rain in the land. ⁸And the word of the LORD came to him: ⁹"Go at once to Zarephath of Sidon, and stay there; I have designated a widow there to feed you." ¹⁰So he went at once to Zarephath. When he came to the entrance of the town, a widow was there gathering wood. He called out to her, "Please bring me a little water in your pitcher, and let me drink." ¹¹As she went to fetch it, he called out to her, "Please bring along a piece of bread for me." ¹²"As the LORD your God lives," she replied, "I have nothing baked, nothing but a handful of flour in a jar and a little oil in a jug. I am just gathering a couple of sticks, so that I can go home and prepare it for me and my son; we shall eat it and then we shall die." ¹³"Don't be afraid," said Elijah to her. "Go and do as you have said;

³⁴ בִּימֵי הַמֶּלֶךְ חִיאל בֶּתֶלִי חָדָשׁ אֶת־יְרִיחוֹ בְּאִבִּירָם בְּכֹרוֹ יִסְדָּהּ וּבְסֻגּוֹב צָעִירוֹ הִצִּיב דְּלֹתֶיהָ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון: ס

יז וַיֹּאמֶר אֵלָיוּהוּ הַתִּשְׁבִּי מִתִּשְׁבִּי גִלְעָד אֶל־אֲחָאָב חִי־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵיו אִם־יִהְיֶה הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם־לִפִּי דְבָרִי: ס
² וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: ³ לֵךְ מִזֶּה וּפְנִיתָ לָךְ קִדְמָה וְנִסְתַּתְרַת בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: ⁴ וְהָיָה מִהֵנַחַל תִּשְׁתֶּה וְאֶת־הָעֹרֹבִים צֹוִיתִי לְכַלְכֶּלְךָ שָׁם: ⁵ וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כְּדָבָר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל כְּרִית אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: ⁶ וְהָעֹרֹבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבָשָׂר בִּבְקָר וּלְחֶם וּבָשָׂר בְּעֹרֵב וּמִן־הֵנַחַל יִשְׁתֶּה:
⁷ וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיֵּיבֶשׁ הַנַּחַל כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בָּאָרֶץ: ס ⁸ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: ⁹ קוּם לֵךְ צִרְפָּתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וַיֵּשְׁבֶת שָׁם הָיָה צֹוִיתִי שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה לְכַלְכֶּלְךָ: ¹⁰ וַיָּקָם | וַיֵּלֶךְ צִרְפָּתָה וַיָּבֹא אֶל־פֶּתַח הָעִיר וְהָיְתָה שָׁם אִשָּׁה אֶלְמָנָה מְקַשֶּׁשֶׁת עֵצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קַח־נָא לִי מֵעֵט־מַיִם בְּכִלִּי וְאַשְׁתֶּה: ¹¹ וַתֵּלֶךְ לִקְחַת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר לִקְחִי־נָא לִי פַת־לֶחֶם בִּידְךָ: ¹² וַתֹּאמֶר חִי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יֵשׁ־לִי מְעוֹג כִּי אִם־מֶלֶא כֶּף־קֶמַח בְּכֹד וּמֵעֵט־שֶׁמֶן בַּצִּפְחָת וְהִנֵּנִי מְקַשֶּׁשֶׁת שָׁנִים עֵצִים וּבָאתִי וַעֲשִׂיתִיהוּ לִי וּלְבָנִי וְאִכְלָנוּהוּ וּמָתָנוּ: ¹³ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵלֶיהָ אֶל־תִּירָאִי בְּאִי עָשִׂי כְּדִבְרֵךְ אֲךָ עָשִׂי־לִי מַשֶּׁם עֲגָה

^b Cf. Josh. 6.26.

but first make me a small cake from what you have there, and bring it out to me; then make some for yourself and your son. ¹⁴For thus said the LORD, the God of Israel: The jar of flour shall not give out and the jug of oil shall not fail until the day that the LORD sends rain upon the ground.” ¹⁵She went and did as Elijah had spoken, and she and he and her household had food for a long time. ¹⁶The jar of flour did not give out, nor did the jug of oil fail, just as the LORD had spoken through Elijah.

¹⁷After a while, the son of the mistress of the house fell sick, and his illness grew worse, until he had no breath left in him. ¹⁸She said to Elijah, “What harm have I done you, O man of God, that you should come here to recall my sin and cause the death of my son?” ¹⁹“Give me the boy,” he said to her; and taking him from her arms, he carried him to the upper chamber where he was staying, and laid him down on his own bed. ²⁰He cried out to the LORD and said, “O LORD my God, will You bring calamity upon this widow whose guest I am, and let her son die?” ²¹Then he stretched out over the child three times, and cried out to the LORD, saying, “O LORD my God, let this child’s life return to his body!” ²²The LORD heard Elijah’s plea; the child’s life returned to his body, and he revived. ²³Elijah picked up the child and brought him down from the upper room into the main room, and gave him to his mother. “See,” said Elijah, “your son is alive.” ²⁴And the woman answered Elijah, “Now I know that you are a man of God and that the word of the LORD is truly in your mouth.”

18 Much later, in the third year,^a the word of the LORD came to Elijah: “Go, appear before Ahab; then I will send rain upon the earth.”

^a I.e., of the drought; see 17.1.

קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרונה: ¹⁴ כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפתת השמן לא תחסר עד יום תתן תת-יהוה גשם על-פני האדמה: ¹⁵ ותלת ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא היא והיא והוא וביתה ימים: ¹⁶ כד הקמח לא כלתה וצפתת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו: ¹⁷ ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חלו חזק מאד עד אשר לא-נותרה-בו נשמה: ¹⁸ ותאמר אל-אליהו מה-לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את-עוני ולהמית את-בני: ¹⁹ ויאמר אליה תני-לי את-בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל-העליה אשר-הוא ישב שם וישכבהו על-מטתו: ²⁰ ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי הגם על-האלמנה אשר-אני מתגורר עמה הרעות להמית את-בנה: ²¹ ויתמדד על-הילד שלש פעמים ויקרא אל-יהוה ויאמר יהוה אלהי תשוב נא נפשי-הילד הזה על-קרבו: ²² וישמע יהוה בקול אליהו ותשוב נפשי-הילד על-קרבו ויחי: ²³ ויקח אליהו את-הילד וירדהו מן-העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך: ²⁴ ותאמר האשה אל-אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר-יהוה בפיך אמת: פ

יח ויהי ימים רבים ודבר-יהוה היה אל-אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל-אחאב ואתנה מטר על-פני

¹⁵Elijah replied, "As the LORD of Hosts lives, whom I serve, I will appear before him this very day."

¹⁶Obadiah went to find Ahab, and informed him; and Ahab went to meet Elijah. ¹⁷When Ahab caught sight of Elijah, Ahab said to him, "Is that you, you troubler of Israel?" ¹⁸He retorted, "It is not I who have brought trouble on Israel, but you and your father's House, by forsaking the commandments of the LORD and going after the Baalim. ¹⁹Now summon all Israel to join me at Mount Carmel, together with the four hundred and fifty prophets of Baal and the four hundred prophets of Asherah, ^bwho eat at Jezebel's table."-^b

²⁰Ahab sent orders to all the Israelites and gathered the prophets at Mount Carmel. ²¹Elijah approached all the people and said, "How long will you keep hopping ^cbetween two opinions?-^c If the LORD is God, follow Him; and if Baal, follow him!" But the people answered him not a word. ²²Then Elijah said to the people, "I am the only prophet of the LORD left, while the prophets of Baal are four hundred and fifty men. ²³Let two young bulls be given to us. Let them choose one bull, cut it up, and lay it on the wood, but let them not apply fire; I will prepare the other bull, and lay it on the wood, and will not apply fire. ²⁴You will then invoke your god by name, and I will invoke the LORD by name; ^dand let us agree:-^d the god who responds with fire, that one is God." And all the people answered, "Very good!"

²⁵Elijah said to the prophets of Baal, "Choose one bull and prepare it first, for you are the majority; invoke your god by name, but apply no fire." ²⁶They took the bull that was given them; they prepared it, and invoked Baal by name from morning until noon, shouting, "O Baal,

¹⁵וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ חַי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵיו כִּי הַיּוֹם אֶרְאֶה אֵלָיו:
¹⁶וַיֵּלֶךְ עַבְדֵּיהֶוּ לִקְרֹאת אַחָאָב וַיִּגְדֵּלֵהוּ וַיֵּלֶךְ אַחָאָב לִקְרֹאת אֵלֵיהֶוּ: ¹⁷וַיְהִי כִּרְאֹת אַחָאָב אֶת־אֵלֵיהֶוּ וַיֹּאמֶר אַחָאָב אֵלָיו הֲאֵתָה זֶה עֲבַר יִשְׂרָאֵל: ¹⁸וַיֹּאמֶר לֹא עֲבַרְתִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ בַּעַזְבְּכֶם אֶת־מִצְוֹת יְהוָה וּתְלַךְ אַחֲרֵי הַבְּעָלִים: ¹⁹וְעַתָּה שְׁלַח קִבְץ אֵלַי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָר הַכַּרְמֶל וְאֶת־נְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים וְנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכַלִּי שְׁלַחַן אֵיזֶבֶל:

²⁰וַיִּשְׁלַח אַחָאָב בְּכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת־הַנְּבִיאִים אֶל־הָר הַכַּרְמֶל: ²¹וַיֵּגֶשׂ אֵלֵיהֶוּ אֶל־כָּל־הָעָם וַיֹּאמֶר עַד־מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל־שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים אִם־יְהוָה הָאֱלֹהִים לָכֵן אַחֲרָיו וְאִם־הַבְּעַל לָכֵן אַחֲרָיו וְלֹא־עָנּוּ הָעָם אֹתוֹ דְּבַר: ²²וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ אֶל־הָעָם אֲנִי נֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה לְבַדִּי וְנְבִיאֵי הַבְּעַל אַרְבַּע־מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים אִישׁ: ²³וַיִּתְּנוּ־לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וַיִּבְחָרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּנְתְּחֻהוּ וַיְשִׁימוּ עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יִשְׁימוּ וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה | אֶת־הַפָּר הָאֶחָד וְנִתַּתִּי עַל־הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אֵשִׁים: ²⁴וְקִרְאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֲנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם־יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־יַעֲנֶה בְּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדְּבָר:
²⁵וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ לְנְבִיאֵי הַבְּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֹאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם הָרַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תִשְׁימוּ: ²⁶וַיִּקְחוּ אֶת־הַפָּר אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם־הַבְּעַל מִהַבְּקָר

b-b I.e., who are maintained by Jezebel.

c-c Lit. "on the two boughs."

d-d Lit. "and it shall be."

answer us!" But there was no sound, and none who responded; so they performed a hopping dance about the altar that had been set up. ²⁷When noon came, Elijah mocked them, saying, "Shout louder! After all, he is a god. ^eBut he may be in conversation, he may be detained, or he may be on a journey, ^e or perhaps he is asleep and will wake up." ²⁸So they shouted louder, and gashed themselves with knives and spears, according to their practice, until the blood streamed over them. ²⁹When noon passed, they ^fkept raving ^funtil the hour of presenting the meal offering. Still there was no sound, and none who responded or heeded.

³⁰Then Elijah said to all the people, "Come closer to me"; and all the people came closer to him. He repaired the damaged altar of the LORD. ³¹Then Elijah took twelve stones, corresponding to the number of the tribes of the sons of Jacob—to whom the word of the LORD had come: "Israel shall be your name"^g—³²and with the stones he built an altar in the name of the LORD. Around the altar he made a trench large enough for two *seahs* of seed.^h ³³He laid out the wood, and he cut up the bull and laid it on the wood. ³⁴And he said, "Fill four jars with water and pour it over the burnt offering and the wood." Then he said, "Do it a second time"; and they did it a second time. "Do it a third time," he said; and they did it a third time. ³⁵The water ran down around the altar, and even the trench was filled with water.

³⁶When it was time to present the meal offering, the prophet Elijah came forward and said, "O LORD, God of Abraham, Isaac, and Israel! Let it be known today that You are God in Israel and that I am Your servant, and that I have done all these things at Your bidding. ³⁷Answer me, O LORD, answer me, that this peo-

ועד-הצהרים לאמר הבעל עֲנֵנו ואין קול ואין עֲנָה ויפסחו על-המזבח אשר עָשָׂה: ²⁷ויהי בצִהְרִים ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול-גדול כי-אלהים הוא כי שִׁיחַ וכי-שִׁיג לו וכי-רָרָף לו אולי ישן הוא ויקץ*: ²⁸ויקראו בקול גדול ויתגדדו כִּמְשַׁפָּטִם בחֲרָבוֹת וברִמָּתִים עד-שִׁפְפָדָם עליהם: ²⁹ויהי כַּעֲבֹר הַצִּהְרִים ויתגבאו עד לעלות המנחה ואין-קול ואין-עֲנָה ואין קשב: ³⁰וַיֹּאמֶר אֵלֵיהוּ לְכָל-הָעָם גִּשּׁוּ אֵלַי ויגשו כָּל-הָעָם אֵלָיו וירפא את-מִזְבֵּחַ יְהוָה הַהוּא: ³¹ויקח אליהו שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲבָנִים כַּמִּסְפָּר שְׁבִטֵי בְנֵי-יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר-יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֹךְ: ³²ויבנה את-הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ בָּשֵׁם יְהוָה ויעש תַּעֲלָה כְּבֵית סֵאתִים וָרַע סָבִיב לְמִזְבֵּחַ: ³³ויערך את-הָעֵצִים וינתח את-הַפֶּה וישם על-הָעֵצִים: ³⁴וַיֹּאמֶר מֵלֵאוֹ אַרְבַּעָה כְּדִים מַיִם ויִצְקוּ על-הָעֵלָה ועל-הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוֹ וישנו וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁ וישלשו: ³⁵וילכו הַמַּיִם סָבִיב לְמִזְבֵּחַ וגם את-הַתַּעֲלָה מֵלֵא-מַיִם:

³⁶ויהי | בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה ויִגֹּשׁ אֵלֵיהוּ הַנָּבִיא ויאמר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק ויִשְׂרָאֵל הַיּוֹם יוֹדַע כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וַאֲנִי עַבְדְּךָ וּבְדַבְרֶיךָ עָשִׂיתִי אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ³⁷עֲנֵנִי

^{e-e} Meaning of Heb. uncertain.

^{f-f} Others "prophesied"; see Num. 11.25-26.

^g See Gen. 35.10.

^h I.e., of an area which would require two seahs of seed if sown. Cf. Lev. 27.16; Isa. 5.10.

ple may know that You, O LORD, are God; ^e-for You have turned their hearts backward.”^{-e}

³⁸Then fire from the LORD descended and consumed the burnt offering, the wood, the stones, and the earth; and it licked up the water that was in the trench. ³⁹When they saw this, all the people flung themselves on their faces and cried out: “The LORD alone is God, The LORD alone is God!”

⁴⁰Then Elijah said to them, “Seize the prophets of Baal, let not a single one of them get away.” They seized them, and Elijah took them down to the Wadi Kishon and slaughtered them there.

⁴¹Elijah said to Ahab, “Go up, eat and drink, for there is a rumbling of [approaching] rain,” ⁴²and Ahab went up to eat and drink. Elijah meanwhile climbed to the top of Mount Carmel, crouched on the ground, and put his face between his knees. ⁴³And he said to his servant, “Go up and look toward the Sea.” He went up and looked and reported, “There is nothing.” Seven times [Elijah] said, “Go back,” ⁴⁴and the seventh time, [the servant] reported, “A cloud as small as a man’s hand is rising in the west.” Then [Elijah] said, “Go say to Ahab, ‘Hitch up [your chariot] and go down before the rain stops you.’” ⁴⁵Meanwhile the sky grew black with clouds; there was wind, and a heavy down-pour fell; Ahab mounted his chariot and drove off to Jezreel. ⁴⁶The hand of the LORD had come upon Elijah. ⁱ-He tied up his skirts-ⁱ and ran in front of Ahab all the way to Jezreel.

19 When Ahab told Jezebel all that Elijah had done and how he had put all the prophets^a to the sword, ²Jezebel sent a messenger to Elijah, saying, ^b“Thus and more may the gods do-^b if

יהוה ענני וידעו העם הִזֶּה כִּי־אַתָּה יהוה האֱלֹהִים ואתָה הסַבֵּת אֶת־לִבָּם אַחֲרֵינִי:

³⁸וַתִּפֹּל אֲשֶׁר־יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים וְאֶת־הָאֲבָנִים וְאֶת־הָעֶפֶר וְאֶת־הַמֵּיִם אֲשֶׁר־בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה: ³⁹וַיִּרְא כָּל־הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

⁴⁰וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָהֶם תִּפְּשׂוּ אֶת־נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אֶל־יָמָלְט מֵהֶם וַיִּתְּפְּשׂוּם וַיּוֹרְדֵם אֲלֵיהֶם אֶל־נָחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם:

⁴¹וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְאַחָב עֲלֶה אֲכַל וּשְׁתֶּה כִּי־קוֹל הַמּוֹן הִגָּשָׁם: ⁴²וַיַּעֲלֶה אַחָב לֶאֱכַל וּלְשִׁתּוֹת וְאֲלֵיהֶם עֲלֶה אֶל־רֹאשׁ הַכַּרְמֶל וַיִּגְהַר אַרְצָה וַיִּשֶׁם פָּנָיו בֵּין בְּרֻכּוֹ בְּרַכּוֹ: ⁴³וַיֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָו עֲלֶה־נָּא הִבֵּט דְּרָרִיִּם וַיַּעַל וַיִּבֵּט וַיֹּאמֶר אֵין מְאֻמָּה וַיֹּאמֶר שֶׁב שֶׁבַע פַּעַמִּים: ⁴⁴וַיְהִי בַשְּׁבָעִית וַיֹּאמֶר הִנֵּה־עַב קָטָנָה בַּכַּף־אִישׁ עֲלֶה מֵיָם וַיֹּאמֶר עֲלֶה אָמֵר אֶל־אַחָב אֲסֹר וְרָד וְלֹא יַעֲצֹרְכָה* הִגָּשָׁם: ⁴⁵וַיְהִי | עַד־כָּה וְעַד־כָּה וְהַשְּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עֲבִים וְרוּחַ וַיְהִי גֶשֶׁם גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֵאלָה: ⁴⁶וַיִּד־יְהוָה הִיִּתָּה אֶל־אֲלֵיהֶם וַיִּשְׁנֶם מִתְּנִיּוֹ וַיִּרְץ לִפְנֵי אַחָב עַד־בְּאֶכָה יִזְרְעֵאלָה:

יט וַיַּגֵּד אַחָב לְאִיזָבֵל אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵיהֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הִרְגָה אֶת־כָּל־הַנְּבִיאִים בַּחֲרָב: ²וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מִלְאָךְ אֶל־אֲלֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה־יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה

ⁱ⁻ⁱ Lit. “He bound up his loins.”

^a Of Baal; see 18.40.

^{b-b} A formula of imprecation. Many Heb. mss. and Septuagint add “to me.”

by this time tomorrow I have not made you like one of them."

³Frightened,^c he fled at once for his life. He came to Beer-sheba, which is in Judah, and left his servant there; ⁴he himself went a day's journey into the wilderness. He came to a broom bush and sat down under it, and prayed that he might die. "Enough!" he cried. "Now, O LORD, take my life, for I am no better than my fathers."

⁵He lay down and fell asleep under a broom bush. Suddenly an angel touched him and said to him, "Arise and eat." ⁶He looked about; and there, beside his head, was a cake baked on hot stones and a jar of water! He ate and drank, and lay down again. ⁷The angel of the LORD came a second time and touched him and said, "Arise and eat, or the journey will be too much for you." ⁸He arose and ate and drank; and with the strength from that meal he walked forty days and forty nights as far as the mountain of God at Horeb. ⁹There he went into a cave, and there he spent the night.

Then the word of the LORD came to him. He said to him, "Why are you here, Elijah?" ¹⁰He replied, "I am moved by zeal for the LORD, the God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life." ¹¹"Come out," He called, "and stand on the mountain before the LORD."

And lo, the LORD passed by. There was a great and mighty wind, splitting mountains and shattering rocks by the power of the LORD; but the LORD was not in the wind. After the wind—an earthquake; but the LORD was not in the earthquake. ¹²After the earthquake—fire; but the LORD was not in the fire. And after the fire—a soft murmuring sound.^d ¹³When Elijah heard

יוסף פון פריכעט מחל אשים את-נפשו
בנפש אחד מהם:

³ וירא * ויקם וילך אל-נפשו ויבא באר
שבע אשר ליהודה וינח את-נערו שם:
⁴ והוא-הלך במדבר יום ויבא וישב
תחת רתם אחת אחד וישאל את-נפשו
למות ויאמר | רב עתה יהוה קח נפשי
כי-לא-טוב אנכי מאבתי:

⁵ וישכב וישן תחת רתם אחד והנה-זה
מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: ⁶ ויבט
והנה מראשו עגת רצפים וצפת מים
וילאכל וישת וישב וישכב: ⁷ וישב מלאך
יהוה | שנית ויגע-בו ויאמר קום אכל
כי רב ממך הדרך: ⁸ ויקם וילאכל וישתה
וילך בכח | האכילה והיא ארבעים יום
וארבעים לילה עד הר האלהים חרב:
⁹ ויבא-שם אל-המערה וילן שם

והנה דבר-יהוה אליו ויאמר לו מה-לך
פה אליהו: ¹⁰ ויאמר קנא קנאתי ליהוה |
אלהי צבאות כי-עזבו בריתך בני ישראל
את-מזבחתך הרסו ואת-נביאיך הרגו
בחרב ואותך אני לבדי ויבקשו את-נפשי
לקחתה: ¹¹ ויאמר צא ועמדת בהר לפני
יהוה:

והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזק מפרק
הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא
ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש
יהוה: ¹² ואחר הרעש אש לא באש יהוה
ואחר האש קול דממה דקה: ¹³ ויהי |
בשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא

^c So many Heb. mss. and Septuagint; most mss., and the editions, read "And he saw, and."

^d Others "a still, small voice."

it, he wrapped his mantle about his face and went out and stood at the entrance of the cave. Then a voice addressed him: "Why are you here, Elijah?" ¹⁴He answered, "I am moved by zeal for the LORD, the God of Hosts; for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and have put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life."

¹⁵The LORD said to him, "Go back by the way you came, [and] on to the wilderness of Damascus. When you get there, anoint Hazael as king of Aram. ¹⁶Also anoint Jehu son of Nimshi as king of Israel, and anoint Elisha son of Shaphat of Abel-meholah to succeed you as prophet. ¹⁷Whoever escapes the sword of

Hazael shall be slain by Jehu, and whoever escapes the sword of Jehu shall be slain by Elisha. ¹⁸I will leave in Israel only seven thousand—every knee that has not knelt to Baal and every mouth that has not kissed him."

¹⁹He set out from there and came upon Elisha son of Shaphat as he was plowing. There were twelve yoke of oxen ahead of him, and he was with the twelfth. Elijah came over to him and threw his mantle over him. ²⁰He left the oxen and ran after Elijah, saying: "Let me kiss my father and mother good-bye, and I will follow you." And he answered him, "Go back. What have I done to you?" ^e ²¹He turned back from him and took the yoke of oxen and slaughtered them; he boiled ^ftheir meat ^fwith the gears of the oxen and gave it to the people, and they ate. Then he arose and followed Elijah and became his attendant.

20 King Ben-hadad of Aram gathered his whole army; thirty-two kings accompanied him with horses and chariots. He advanced against Samaria, laid siege to it, and attacked it. ²And

ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר מה־לך פה אליהו: ¹⁴ויאמר קנא קנאתי ליהוה | אלהי צבאות כיעזבו בריתך בני ישראל את־מזבחתיך הרסו ואת־נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את־נפשי לקחתה: ^ס

¹⁵ויאמר יהוה אליו לה שוב לדרךך מדברה דמשק ובאת ומשחת את־חזאל למלך על־ארם: ¹⁶ואת יהוא בן־נמשי תמשח למלך על־ישראל ואת־אלישע בן־שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתיה: ¹⁷והיה הנמלט מחרב חזאל ימית יהוא והנמלט מחרב יהוא ימית אלישע: ¹⁸והשארתי בישראל שבעת אלפים כל־הברפים אשר לא־כרעו לבעל וכל־הפה אשר לא־נשק לו:

¹⁹וילה משם וימצא את־אלישע בן־שפט והוא חרש שנים־עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליהו אליו וישלח אדרתו אליו: ²⁰ויעזב את־הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר אשקה־נא לאבי ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לה שוב כי מה־עשיתי לך: ²¹וישב מאחוריו ויקח את־צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו: ^פ

כ ובן־הדד מלך־ארם קבץ את־כל חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס ורכב ויעל ויצר על־שמרון וילחם בה:

^e I.e., I am not stopping you.

^{f-f} Lit. "them, the flesh."

^g I.e., using it as firewood; cf. 2 Sam. 24.22.

from heaven and consume you with your fifty men!" And fire came down from heaven and consumed him and his fifty men. ¹¹The king then sent to him another captain with his fifty men; and he ^caddressed him ^cas follows: "Man of God, by order of the king, come down at once!" ¹²But Elijah answered him, "If I am a man of God, let fire come down from heaven and consume you with your fifty men!" And fire of God came down from heaven and consumed him and his fifty men. ¹³Then he sent a third captain of fifty with his fifty men. The third captain of fifty climbed to the top, knelt before Elijah, and implored him, saying, "Oh, man of God, please have regard for my life and the lives of these fifty servants of yours!" ¹⁴Already fire has come from heaven and consumed the first two captains of fifty and their men;^d I beg you, have regard for my life!"

¹⁵Then the angel of the LORD said to Elijah, "Go down with him, do not be afraid of him." So he rose and went down with him to the king. ¹⁶He said to him, "Because you sent messengers to inquire of Baal-zebub the god of Ekron—as if there were no God in Israel whose word you could seek—assuredly, you shall not rise from the bed which you are lying on; but you shall die."

¹⁷And [Ahaziah] died, according to the word of the LORD that Elijah had spoken. Jehoram^e succeeded him as king, in the second year of King Jehoram son of Jehoshaphat of Judah, for he had no son. ¹⁸The other events of Ahaziah's reign [and] his actions are recorded in the Annals of the Kings of Israel.

2 When the LORD was about to take Elijah up to heaven in a whirlwind, Elijah and Elisha

ואם-איש אֱלֹהִים אָנִי תֵרֶד אֵשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת-חֲמִשֵּׁיךָ וְתֵרֶד אֵשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת-חֲמִשָּׁיו: ¹¹ וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו חֲמִשִּׁים אַחֵר וְחֲמִשָּׁיו וַיַּעַן וַיֹּדְבֶר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ מֵהֲרָה רֵדָה: ¹² וַיַּעַן אֵלָיָה וַיֹּדְבֶר אֵלֵיהֶם אִם-אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנִי תֵרֶד אֵשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת-חֲמִשֵּׁיךָ וְתֵרֶד אֵשׁ-אֱלֹהִים מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתוֹ וְאֶת-חֲמִשָּׁיו: ¹³ וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁלַח שְׁרֵי-חֲמִשִּׁים שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל וַיִּבֹּא שְׁרֵי-הַחֲמִשִּׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל-בִּרְכָּיו | לִנְגַד אֵלָיו וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיֹּדְבֶר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר-נָא נַפְשִׁי וְנַפְשׁ עַבְדֶּיךָ אֵלֶּה חֲמִשִּׁים בְּעֵינֶיךָ: ¹⁴ הִנֵּה יֵרֶדָה אֵשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֶת-שְׁנֵי שְׁרֵי הַחֲמִשִּׁים הָרִאשֹׁנִים וְאֶת-חֲמִשֵּׁיהֶם וְעַתָּה תִיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ: ^ס

¹⁵ וַיֹּדְבֶר מֶלֶךְ יִזְבֵּד אֶל-אֵלָיו רַד אֹתוֹ אֶל-תֵּירָא מִפָּנָיו וַיִּקַּם וַיֵּרֶד אֹתוֹ אֶל-הַמֶּלֶךְ: ¹⁶ וַיֹּדְבֶר אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לְדַרְשׁ בְּבַעַל זְבוֹב אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הַמִּבְלִי אֵין-אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל לְדַרְשׁ בְּדַבְּרוֹ לָכֵן הַמָּטָה אֲשֶׁר-עָלִיתָ שָׁם לֹא-תֵרֶד מִמֶּנָּה כִּי-מוֹת תָּמוּת:

¹⁷ וַיָּמוּת כְּדָבַר יְהוָה | אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלָיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם תַּחְתָּיו ^פ בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לַיהוֹרָם בֶּן-יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי לֹא-הָיָה לוֹ בֶּן: ¹⁸ וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אַחֲזִיָּהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה הָלוֹא-הֵמָּה כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: ^פ

ב וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת יְהוָה אֶת-אֵלָיו וּבְסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם וַיִּלֶּךְ אֵלָיו וַאֲלִישָׁע

^{c-c} Emendation yields "went up and said to him," cf. v. 9.

^d Lit. "fifties."

^e Brother of Ahaziah.

had set out from Gilgal. ²Elijah said to Elisha, "Stay here, for the LORD has sent me on to Bethel." "As the LORD lives and as you live," said Elisha, "I will not leave you." So they went down to Bethel. ³Disciples of the prophets at Bethel came out to Elisha and said to him, "Do you know that the LORD will take your master ^aaway from you-^a today?" He replied, "I know it, too; be silent."

⁴Then Elijah said to him, "Elisha, stay here, for the LORD has sent me on to Jericho." "As the LORD lives and as you live," said Elisha, "I will not leave you." So they went on to Jericho. ⁵The disciples of the prophets who were at Jericho came over to Elisha and said to him, "Do you know that the LORD will take your master ^aaway from you-^a today?" He replied, "I know it, too; be silent."

⁶Elijah said to him, "Stay here, for the LORD has sent me on to the Jordan." "As the LORD lives and as you live, I will not leave you," he said, and the two of them went on. ⁷Fifty men of the disciples of the prophets followed and stood by at a distance from them as the two of them stopped at the Jordan. ⁸Thereupon Elijah took his mantle and, rolling it up, he struck the water; it divided to the right and left, so that the two of them crossed over on dry land. ⁹As they were crossing, Elijah said to Elisha, "Tell me, what can I do for you before I am taken from you?" Elisha answered, "Let a ^bdouble portion-^b of your spirit pass on to me." ¹⁰"You have asked a difficult thing," he said. "If you see me as I am being taken from you, this will be granted to you; if not, it will not." ¹¹As they kept on walking and talking, a fiery chariot with fiery horses suddenly appeared and separated one from the other; and Elijah went up to heaven in a whirlwind. ¹²Elisha saw it, and he cried out, "Oh, father, father! Israel's chariots and horse-

מִן-הַגִּלְגָּל: ²וַיֹּאמֶר אֵלִיהוּ אֶל-אֵלִישָׁע שֶׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי עַד-בֵּית-אֵל וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע חַי־יְהוָה וְחַי־נַפְשְׁךָ אִם-אֶעֱזֹבְךָ וַיֵּרְדּוּ בֵּית-אֵל: ³וַיֵּצְאוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר-בֵּית-אֵל אֶל-אֵלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יִהְיֶה לְקַח אֶת-אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם-אֲנִי יָדַעְתִּי הַחֲשׂוֹ:

⁴וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיהוּ אֵלִישָׁע שֶׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחַי־נַפְשְׁךָ אִם-אֶעֱזֹבְךָ וַיָּבֹאוּ יְרִיחוֹ: ⁵וַיָּגֶשׁוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר-בִּירִיחוֹ אֶל-אֵלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲיָדַעְתָּ כִּי הַיּוֹם יִהְיֶה לְקַח אֶת-אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם-אֲנִי יָדַעְתִּי הַחֲשׂוֹ:

⁶וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלִיהוּ שֶׁב־נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי הִירְדָנָה וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחַי־נַפְשְׁךָ אִם-אֶעֱזֹבְךָ וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם: ⁷וְחַמִּשִּׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הִלְכוּ וַיַּעֲמֻדוּ מִנְּגֵד מִרְחוֹק וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל-הַיַּרְדֵּן: ⁸וַיִּקַּח אֵלִיהוּ אֶת-אֲדָרְתּוֹ וַיִּגְלֹם וַיִּכֶּה אֶת-הַמַּיִם וַיַּחֲצוּ הַמָּיִם וַהֲנִיחַ וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרָבָה: ⁹וַיְהִי כַּעֲבָרָם וְאֵלִיהוּ אָמַר אֶל-אֵלִישָׁע שְׂאֵל מָה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ בְּטָרֶם אֶלְקַח מֵעַמָּךְ וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע וַיְהִי-נָא פִּי-שְׁנַיִם בְּרוּחֶךָ אֵלָי: ¹⁰וַיֹּאמֶר הֲקִשִּׁיתָ לְשֹׂאוֹל אִם-תִּרְאֶה אֹתִי לְקַח מֵאִתְּךָ יְהִי-לָךְ כֵּן וְאִם-אֵין לֹא יִהְיֶה: ¹¹וַיְהִי הִמָּה הַלְכִים הַלּוֹךְ וְדֹפֵר וְהִנֵּה רֶכֶב-אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֵלִיהוּ בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם: ¹²וְאֵלִישָׁע רָאָה וְהוּא מִצַּעֵק אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל

a-a Lit. "from your head."

b-b Lit. "two-thirds"; cf. Zech. 13.8.

men!" When he could no longer see him, he grasped his garments and rent them in two.

¹³He picked up Elijah's mantle, which had dropped from him; and he went back and stood on the bank of the Jordan. ¹⁴Taking the mantle which had dropped from Elijah, he struck the water and said, "Where is the LORD, the God of Elijah?" As he too struck the water, it parted to the right and to the left, and Elisha crossed over. ¹⁵When the disciples of the prophets at Jericho saw him from a distance, they exclaimed, "The spirit of Elijah has settled on Elisha!" And they went to meet him and bowed low before him to the ground.

¹⁶They said to him, "Your servants have fifty able men with them. Let them go and look for your master; perhaps the spirit of the LORD has carried him off and cast him upon some mountain or into some valley." "Do not send them," he replied. ¹⁷But they kept pressing him for a long time, until he said, "Send them." So they sent out fifty men, who searched for three days but did not find him. ¹⁸They came back to him while he was still in Jericho; and he said to them, "I told you not to go."

¹⁹The men of the town said to Elisha, "Look, the town is a pleasant place to live in, as my lord can see; but the water is bad and the land causes bereavement." ²⁰He responded, "Bring me a new dish and put salt in it." They brought it to him; ²¹he went to the spring and threw salt into it. And he said, "Thus said the LORD: I heal this water; no longer shall death and bereavement come from it!" ²²The water has remained wholesome to this day, in accordance with the word spoken by Elisha.

²³From there he went up to Bethel. As he was going up the road, some little boys came out of the town and jeered at him, saying, "Go away, baldhead! Go away, baldhead!" ²⁴He turned

וּפָרְשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֹק בְּבִגְדָיו וַיִּקְרַעֵם לְשֹׁנִים קָרְעִים:

¹³וַיִּרְם אֶת־אֲדָרְתוֹ אֲלֵיהֶו אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיָּשֶׁב וַיַּעֲמֵד עַל־שַׁפַּת הַיַּרְדֵּן:

¹⁴וַיִּקַּח אֶת־אֲדָרְתוֹ אֲלֵיהֶו אֲשֶׁר־נָפְלָה מֵעָלָיו וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אֵי־הָיָה אֱלֹהֵי אֲלֵיהֶו אֲף־הוּא | וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיִּחַצֹּל הַנָּהָ וְהַנָּהָ וַיַּעֲבֹר אֶל־יִשְׁעוֹ:

¹⁵וַיִּרְאֶהוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בִּירְיָחוֹ מִמָּגֵד וַיֹּאמְרוּ נָחָה רוּחַ אֲלֵיהֶו עַל־אֲלִישָׁע וַיָּבֹאוּ לִקְרֹאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לּוֹ אַרְצָה:

¹⁶וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה־נָא יֵשׁ־אֶת־עַבְדֶּיךָ חֲמִשִּׁים אַנְשִׁים בְּנֵי־חִיל יִלְכוּ נָא וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־אֲדָרְתֶּךָ פֶּן־נִשְׂאֹו רוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַהָרִים אוֹ בְּאֶחָת הַגִּיאֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלַחוּ: ¹⁷וַיַּפְצְרוּ־בּוֹ עַד־בֹּשׁ וַיֹּאמֶר שְׁלַחוּ וַיִּשְׁלַחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וַיִּבְקְשׁוּ שְׁלֹשֶׁה־יָמִים וְלֹא מָצְאוּהוּ: ¹⁸וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב בִּירְיָחוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אֶל־תֵּלְכוּ:

¹⁹וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־אֲלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב בְּאֶשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁפָּלָת: ²⁰וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו: ²¹וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיִּשְׁלַךְ־שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מָשָׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁפָּלָת: ²²וַיִּרְפוּ* הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כְּדָבָר אֲלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר: פ

²³וַיַּעַל מָשָׁם בֵּית־אֵל וְהוּא | עָלָה בְּדֶרֶךְ וַנַּעֲרִים קְטָנִים יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קָרַח עָלָה קָרַח: ²⁴וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם

¹⁹וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־אֲלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב בְּאֶשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁפָּלָת: ²⁰וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו: ²¹וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיִּשְׁלַךְ־שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מָשָׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁפָּלָת: ²²וַיִּרְפוּ* הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כְּדָבָר אֲלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר: פ

²³וַיַּעַל מָשָׁם בֵּית־אֵל וְהוּא | עָלָה בְּדֶרֶךְ וַנַּעֲרִים קְטָנִים יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קָרַח עָלָה קָרַח: ²⁴וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם

¹⁹וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־אֲלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב בְּאֶשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁפָּלָת: ²⁰וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו: ²¹וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיִּשְׁלַךְ־שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מָשָׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁפָּלָת: ²²וַיִּרְפוּ* הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כְּדָבָר אֲלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר: פ

²³וַיַּעַל מָשָׁם בֵּית־אֵל וְהוּא | עָלָה בְּדֶרֶךְ וַנַּעֲרִים קְטָנִים יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קָרַח עָלָה קָרַח: ²⁴וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם

¹⁹וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־אֲלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב בְּאֶשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁפָּלָת: ²⁰וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו: ²¹וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיִּשְׁלַךְ־שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מָשָׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁפָּלָת: ²²וַיִּרְפוּ* הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כְּדָבָר אֲלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר: פ

²³וַיַּעַל מָשָׁם בֵּית־אֵל וְהוּא | עָלָה בְּדֶרֶךְ וַנַּעֲרִים קְטָנִים יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קָרַח עָלָה קָרַח: ²⁴וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם

¹⁹וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־אֲלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב בְּאֶשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁפָּלָת: ²⁰וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו: ²¹וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיִּשְׁלַךְ־שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מָשָׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁפָּלָת: ²²וַיִּרְפוּ* הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כְּדָבָר אֲלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר: פ

²³וַיַּעַל מָשָׁם בֵּית־אֵל וְהוּא | עָלָה בְּדֶרֶךְ וַנַּעֲרִים קְטָנִים יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קָרַח עָלָה קָרַח: ²⁴וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם

¹⁹וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל־אֲלִישָׁע הִנֵּה־נָא מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב בְּאֶשֶׁר אֲדֹנִי רָאָה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מִשְׁפָּלָת: ²⁰וַיֹּאמֶר קְחוּ־לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיִּקְחוּ אֵלָיו: ²¹וַיֵּצֵא אֶל־מוֹצָא הַמַּיִם וַיִּשְׁלַךְ־שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רַפְּאֵתִי לַמַּיִם הָאֵלֶּה לֹא־יִהְיֶה מָשָׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁפָּלָת: ²²וַיִּרְפוּ* הַמַּיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה כְּדָבָר אֲלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר: פ

²³וַיַּעַל מָשָׁם בֵּית־אֵל וְהוּא | עָלָה בְּדֶרֶךְ וַנַּעֲרִים קְטָנִים יֵצְאוּ מִן־הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עָלָה קָרַח עָלָה קָרַח: ²⁴וַיִּפֹּן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלָלֵם בְּשֵׁם